

«Мов та лілія ніжна і біла...»

Загул Дмитро Юрійович

* * *

Мов та лілія ніжна і біла,
Що росте на дзеркальній воді,
Так і ти в моїм серці зацвіла,
Пелюстки розгорнула бліді.

Нахилила маленьку головку
І до серця шепочеш: люблю...
І листками м'якенького шовку
Оповіла ти душу мою.

Я з кохання і сохну, і млію,
Та ніколи його не згашу,
Бо в душі я твій образ лелію,
Мов лілею ту, в серці ношу.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zahul_dmytro_yuriiovych/mov_ta_lilii_nizhna_i_bila